

قرآنی

دعای
۴۴ صحیفه
سجادیہ

قوله بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حضرت آیت الله خامنه‌ای در محفل انس با قرآن (۱۴۰۱/۰۱/۱۴) درباره کیفیت روزه‌ای که باعث تقرب انسان به خدا می‌شود به فرازی از دعای ۴۴ صحیفه سجادیه اشاره کردند و فرمودند: «کسانی که نخوانده‌اند این دعا را بخوانند؛ بخوانید این دعا را و واقعاً بهره‌مند بشوید.»

به همین مناسبت رسانه KHAMENEI.IR متن کامل و ترجمه دعای چهل و چهارم صحیفه‌ی سجّادیّه را برای قرائت مخاطبان منتشر میکند.

① الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِحَمْدِهِ ، وَ
 جَعَلَنَا مِنْ أَهْلِهِ لِنَكُونَ لِإِحْسَانِهِ مِنْ
 الشَّاكِرِينَ ، وَلِيَجْزِينَا عَلَى ذَلِكَ جَزَاءَ
 الْمُحْسِنِينَ .

(۱) ستایش ویژه خداست که ما را به سپاس‌گزاری اش
 هدایت فرمود و ما را درخور سپاس قرار داد، برای
 این‌که از شکرگزاران احسانش شویم؛ تا در برابر این
 سپاس و شکر، پاداش نیکوکاران را به ما عطا کند.

② وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَبَانَا بِدِينِهِ ، وَ
 اخْتَصَّنَا بِمِلَّتِهِ ، وَسَبَّلَنَا فِي سُبُلِ إِحْسَانِهِ
 لِنَسْلُكَهَا بِمَنِّهِ إِلَى رِضْوَانِهِ ، حَمْدًا يَتَقَبَّلُهُ
 مِنَّا ، وَيَرْضَى بِهِ عَنَّا .

(۲) خدا را سپاس که دینش را به ما هبه کرد و ما را به
 آیینش اختصاص داد و در راه‌های احسانش وارد کرد؛
 تا در آن‌ها به لطف و احسانش، به سوی خشنودی اش،
 حرکت کنیم؛ حمدی که از ما بپذیرد و به سبب آن از ما
 راضی شود.

③ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مِنْ تِلْكَ السُّبُلِ

شَهْرُهُ شَهْرَ رَمَضَانَ ، شَهْرَ الصِّيَامِ ، وَشَهْرَ
 الْإِسْلَامِ ، وَشَهْرَ الطَّهْوَرِ ، وَشَهْرَ التَّمَحِيصِ ، وَ
 شَهْرَ الْقِيَامِ ﴿الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنُ، هُدًى
 لِلنَّاسِ، وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ﴾.

(۳) و خدا را سپاس که از جمله آن راه‌ها، ماه خود،
 ماه رمضان را قرار داد؛ ماه روزه و ماه اسلام، ماه پاک
 کننده، ماه آزمایش، ماه قیام به عبادت و ماهی که
 قرآن را در آن نازل کرد که سراسر برای مردم هدایت
 است و نشانه‌هایی روشن از هدایت و جداکننده بین
 حق و باطل.

﴿فَأَبَانَ فِضِيلَتَهُ عَلَى سَائِرِ الشُّهُورِ بِمَا
 جَعَلَ لَهُ مِنَ الْحُرْمَاتِ الْمَوْفُورَةِ، وَالْفَضَائِلِ
 الْمَشْهُورَةِ، فَحَرَّمَ فِيهِ مَا أَحَلَّ فِي غَيْرِهِ
 إِعْظَامًا، وَحَجَرَ فِيهِ الْمَطَاعِمَ وَالْمَشَارِبَ
 إِكْرَامًا، وَجَعَلَ لَهُ وَقْتًا بَيْنَنَا لَا يُجِزُّ جَلَّ وَ
 عَزَّ أَنْ يُقَدَّمَ قَبْلَهُ، وَلَا يَقْبَلُ أَنْ يُؤَخَّرَ عَنْهُ﴾.

(۴) پس برتری اش را بر ماه‌های دیگر، بر پایه احترامات
 زیادی که برایش قرار داد و فضیلت‌هایی که بین مردم

مشهور است، آشکار ساخت؛ پس آنچه را در ماه‌های دیگر حلال بود، برای بزرگداشت این ماه، حرام کرد؛ و خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها را محض گرمی داشت آن، ممنوع فرمود؛ و بر آن وقتی واضح و روشن قرار داد و آن نهمین ماه از ماه‌های قمری است که حضرتش -جلّ و عزّ- اجازه نمی‌دهد از آن وقت معین، پیش افتد؛ و نمی‌پذیرد که از آن پس افتد.

﴿ ثُمَّ فَضَّلَ لَيْلَةً وَاحِدَةً مِنْ لَيَالِيهِ عَلَى لَيَالِي أَلْفِ شَهْرٍ، وَ سَمَّاَهَا لَيْلَةَ الْقَدْرِ، ﴿تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ﴾، دَائِمُ الْبَرَكَاتِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ بِمَا أَحْكَمَ مِنْ قَضَائِهِ.﴾

(۵) سپس یکی از شب‌هایش را، بر شب‌های هزار ماه، برتری داد و آن را شب قدر نامید؛ فرشتگان و روح در آن شب، به دستور پروردگارش، برای تعیین سرنوشت‌ها و آوردن هر خیر و برکتی و حساب هر کاری، نازل می‌شوند. شبی است آکنده از سلامت و رحمت، برکتش تا سپیده‌دم بر هر کس از بندگانش که بخواهد، از طریق قضایش که محکم و استوار کرده، پیوسته و دائمی است.

⑥ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَالْهِمَّنَا
 مَعْرِفَةَ فَضْلِهِ وَإِجْلَالَ حُرْمَتِهِ، وَالتَّحْفُظَ
 مِمَّا حَظَرْتَ فِيهِ، وَأَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ بِكَفِّ
 الْجَوَارِحِ عَنْ مَعَاصِيكَ، وَاسْتِعْمَالِهَا فِيهِ
 بِمَا يُرْضِيكَ حَتَّى لَا نُصْغِيَ بِأَسْمَاعِنَا إِلَى
 لَغْوٍ، وَلَا نُسْرِعَ بِأَبْصَارِنَا إِلَى لَهْوٍ.

(۶) خدایا! بر محمد و آلش درود فرست و شناخت
 برتری این ماه و بزرگ داشت احترامش را و خودداری از
 آنچه که در این ماه ممنوع کردی، به ما الهام فرما؛ و ما
 را به روزه داشتن این ماه و حفظ انداممان از گناهانت
 و به کار گرفتن آن‌ها در آنچه که تو را خشنود می‌کند،
 یاری ده؛ تا با گوشمان به گفتار لغو گوش نکنیم و با
 چشمان به تماشای لهو نشتابیم.

⑦ وَحَتَّى لَا نَبْسُطَ أَيْدِينَا إِلَى مَحْظُورٍ، وَلَا
 نَخْطُوَ بِأَقْدَامِنَا إِلَى مَحْجُورٍ، وَحَتَّى لَا تَعِيَ
 بَطُونُنَا إِلَّا مَا أَحَلَلْتَ، وَلَا تَنْطِقَ أَلْسِنُنَا
 إِلَّا بِمَا مَثَّلْتَ، وَلَا نَتَكَلَّفَ إِلَّا مَا يُدْنِي
 مِنْ ثَوَابِكَ، وَلَا نَتَعَاطَى إِلَّا الَّذِي يَبْقَى مِنْ

عِقَابِكَ، ثُمَّ خَلَّصَ ذَلِكَ كُلَّهُ مِنْ رِيَاءِ
 الْمُرَائِينَ، وَسَمِعَةَ الْمُسْمِعِينَ، لَا نَشْرَكَ فِيهِ
 أَحَدًا دُونَكَ، وَلَا نَبْتَعِي فِيهِ مُرَادًا سِوَاكَ.

(۷) و تا جایی که دست‌هایمان را به جانب حرامی
 نگشاییم و با گام‌هایمان به سوی ممنوعی نرویم و
 شکم‌هایمان، جز آنچه را حلال کردی، در خود جای
 ندهد؛ و زبانمان، جز به آنچه تو گفته‌ای، گویا نشود؛
 و عمل و وظیفه‌ای، جز آنچه ما را به ثواب تو نزدیک
 می‌کند، متحمل نشویم؛ و جز آنچه ما را از کیفر تو نگاه
 می‌دارد، عهده‌دار نشویم. آنگاه همه این‌ها را از ریای
 ریاکاران و شهرت‌طلبی شهرت‌طلبان، خالص و پاک
 فرما؛ به گونه‌ای که کسی را جز تو در اعمالمان شریک
 نکنیم و مقصد و منظوری در آن اعمال غیر تو نطلبیم.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَقِفْنَا فِيهِ
 عَلَى مَوَاقِيتِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ بِمُجْدُودِهَا
 الَّتِي حَدَّدْتَ، وَفُرُوضِهَا الَّتِي فَرَضْتَ، وَ
 وَظَائِفِهَا الَّتِي وَظَّفْتَ، وَأَوْقَاتِهَا الَّتِي وَقَّيْتَ.

(۸) خدایا! بر محمد و آلش درود فرست و ما را در این
 ماه، بر اوقات نمازهای پنج‌گانه، با آدابی که برای آن‌ها
 مقرر کردی و واجباتی که جهت آن‌ها واجب فرمودی

و شروطی که محض آن‌ها مقرر نمودی و اوقاتی که
تعیین کردی، آگاه ساز.

﴿٩﴾ وَأَنْزَلْنَا فِيهَا مَنزِلَةَ الْمُصِيبِينَ لِمَنَازِلِهَا،
الْحَافِظِينَ لِأَرْكَانِهَا، الْمُؤَدِّينَ لَهَا فِي أَوْقَاتِهَا
عَلَى مَا سَنَّهُ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي رُكُوعِهَا وَسُجُودِهَا وَجَمِيعِ
فَوَاضِلِهَا عَلَى أَتَمِّ الطَّهْوَرِ وَأَسْبَغِهِ، وَأَبْيَنِ
الْخُشُوعِ وَأَبْلَغِهِ.

(٩) و ما را در ادای این نمازهای پنج‌گانه، در رتبهٔ کسانی
قرار ده که به مراتب و منزلت‌های آن رسیده‌اند؛ کسانی
که حفظ‌کنندهٔ ارکان آن‌ها و هر یک از پنج نماز را در
اوقات مخصوص به خودش ادا می‌کنند؛ و بر پایهٔ آن
کمیت و کیفیتی که بنده و رسالت - که درود تو بر او
و خاندانش باد - تشریح فرموده و بیان کرده، در رکوع
و سجودش و همهٔ فضایل و درجاتش، با کامل‌ترین
طهارت و روشن‌ترین مرتبه خشوع و رساترینش، بجا
می‌آوردند.

﴿١٠﴾ وَوَفَّقْنَا فِيهِ لِأَنَّ نَصِلَ أَرْحَامَنَا بِالْبِرِّ وَ
الصَّلَاةِ، وَأَنَّ نَتَعَاهَدَ جِيرَانَنَا بِالْإِفْضَالِ وَ

الْعَطِيَّةِ، وَأَنْ نُخْلِصَ أَمْوَالَنَا مِنَ التَّبِعَاتِ، وَ
 أَنْ نُطَهِّرَهَا بِإِخْرَاجِ الزَّكَّوَاتِ، وَأَنْ نُرَاجِعَ
 مَنْ هَاجَرَنَا، وَأَنْ نُنْصِفَ مَنْ ظَلَمَنَا، وَأَنْ
 نُسَالِمَ مَنْ عَادَانَا حَاشَى مَنْ عُوِدِي فِيكَ وَ
 لَكَ، فَإِنَّهُ الْعَدُوُّ الَّذِي لَا نُؤَالِيهِ، وَالْحِزْبُ
 الَّذِي لَا نُصَافِيهِ.

(۱۰) و ما را در این ماه توفیق ده که با خویشاوندان
 خود، با نیکی و صلۀ رحم ارتباط پیدا کنی؛ و با احسان
 و بخشش، به همسایگان خود رسیدگی نماییم و
 اموال خود را از آنچه به ستم گرفته ایم، پاک کنیم و با
 بیرون کردن زکات، ثروت و مال خود را در مدار پاکی
 قرار دهیم؛ و با کسی که با ما رابطه اش را بریده، آشتی
 نموده؛ و با آن که به ما ستم روا داشته، به عدالت و
 انصاف معامله کنیم؛ و با شخصی که با ما دشمنی
 کرده، از در مسالمت در آییم؛ مگر کسی که در راه تو و
 به خاطر تو با او دشمنی شده باشد؛ همانا او دشمنی
 است که با او دوستی نکنیم و حزبی است که به او
 دست صداقت ندهیم.

﴿۱۱﴾ وَأَنْ نَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ الْأَعْمَالِ

الزَّائِكِيَّةِ بِمَا تُطَهِّرُنَا بِهِ مِنَ الذُّنُوبِ ، وَ
تَعَصِمُنَا فِيهِ مِمَّا نَسْتَأْنِفُ مِنَ الْعُيُوبِ ،
حَتَّى لَا يُورِدَ عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ إِلَّا
دُونَ مَا نُورِدُ مِنْ أَبْوَابِ الطَّاعَةِ لَكَ ، وَأَنْوَاعِ
الْقُرْبَةِ إِلَيْكَ .

(۱۱) و ما را در این ماه توفیق ده که به وسیله اعمال
شایسته که ما را به سبب آن‌ها از گناهان پاک کنی، به
تو تقرب جویم؛ و ما را در این ماه، از این که بخواهیم
اعمال زشت را از سر بگیریم حفظ فرما و کار بندگی
ما در این ماه به جایی رسد که هیچ یک از فرشتگانت
نتواند، بالاتر از آنچه ما به جا آوردیم، از ابواب بندگی
و طاعت برای تو و انواع اعمالی که سبب قرب ما به
حضرت توست، به پیشگاهت ارائه کند.

﴿ ۱۲ ﴾ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الشَّهْرِ ،
وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ مِنْ ابْتِدَائِهِ إِلَى
وَقْتِ فَنَائِهِ مِنْ مَلِكٍ قَرَّبْتَهُ ، أَوْ نَبِيٍّ أَرْسَلْتَهُ ،
أَوْ عَبْدٍ صَالِحٍ اخْتَصَصْتَهُ ، أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاهْلُنَا فِيهِ لِمَا وَعَدْتَ

أَوْلِيَاءَكَ مِنْ كَرَامَتِكَ، وَأَوْجِبْ لَنَا فِيهِ
مَا أَوْجَبْتَ لِأَهْلِ الْمُبَالَغَةِ فِي طَاعَتِكَ، وَ
اجْعَلْنَا فِي نَظْمٍ مَنْ اسْتَحَقَّ الرَّفِيعَ الْأَعْلَى
بِرَحْمَتِكَ.

(۱۲) خدایا! به حق این ماه و به حق کسی که از آغاز تا
پایانش تو را بندگی کرده، از فرشته‌ای که او را مقرب
خود کردی، یا پیامبری که برای هدایت مردم فرستادی،
یا بنده شایسته‌ای که به کرامت خود اختصاص دادی؛
از تو می‌خواهم که بر محمد و آلش درود فرستی و ما
را در این ماه، شایسته کرامتی که به اولیایت وعده
دادی گردان؛ و آنچه برای اهل کوشش در بندگی‌ات
قرار دادی، برای ما قرار ده؛ و ما را در زمره کسانی که به
رحمتت، شایستگی رسیدن به برترین مرتبه را یافتند،
در آور.

⑬ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَجَنِّبْنَا
الْإِلْحَادَ فِي تَوْحِيدِكَ، وَالتَّقْصِيرَ فِي
تَمَجِيدِكَ، وَالشُّكَّ فِي دِينِكَ، وَالْعَمَى عَنِ
سَبِيلِكَ، وَالْإِغْفَالَ لِحُرْمَتِكَ، وَالْإِنْتِخَادَ
لِعَدُوِّكَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

(۱۳) خدایا! بر محمد و آلش درود فرست و ما را از انحراف در توحیدت و کوتاهی در ستایشت و تردید در دینت و گمراهی از راهت و بی‌احترامی به حرمتت و گول خوردن از دشمنت، شیطان رانده‌شده، برکنار کن.

﴿۱۴﴾ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَإِذَا كَانَ لَكَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ لَيَالِي شَهْرِنَا هَذَا رِقَابٌ يُعْتَقُهَا عَفْوُكَ، أَوْ يَهَبُهَا صَفْحُكَ فَاجْعَلْ رِقَابَنَا مِنْ تِلْكَ الرِّقَابِ، وَاجْعَلْنَا لِشَهْرِنَا مِنْ خَيْرِ أَهْلِ وَأَصْحَابِ.

(۱۴) خدایا! بر محمد و آلش درود فرست و چنانچه در هر شب از شب‌های این ماه رمضان، بندگان هستند که بخششت آن‌ها را آزاد می‌کند و گذشت و چشم‌پوشی‌ات آنان را می‌بخشد، پس ما را از آن بندگان محسوب کن و ما را برای ماه رمضان، از بهترین اهل و اصحاب قرار ده.

﴿۱۵﴾ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَامْحَقْ ذُنُوبَنَا مَعَ إِمْحَاقِ هِلَالِهِ، وَاسْلَخْ عَنَّا تَبِعَاتِنَا مَعَ انْسِلَاحِ أَيَّامِهِ حَتَّى يَنْقُضِيَ

عَنَا وَقَدْ صَفَّيْتَنَا فِيهِ مِنَ الْخَطِيئَاتِ، وَ
أَخْلَصْتَنَا فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ.

(۱۵) خدایا! بر محمد و آلش درود فرست و با محو شدن هلالش، گناهانمان را محو کن؛ و با سپری شدن روزهایش، گناهان را از وجود ما برکن؛ تا ماه رمضان در حالی از ما بگذرد که وجودمان را از خطاها پاکیزه و از بدی‌ها خالص و آراسته، فرموده باشی.

﴿۱۶﴾ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَإِنْ مِلْنَا
فِيهِ فَعَدِّلْنَا، وَإِنْ زُغْنَا فِيهِ فَقَوِّمْنَا، وَإِنْ
اشْتَمَلَ عَلَيْنَا عَدُوُّكَ الشَّيْطَانُ فَاسْتَنْقِذْنَا
مِنْهُ.

(۱۶) خدایا! بر محمد و آلش درود فرست؛ و چنانچه ما در این ماه، از حق و عدالت و بندگی و طاعت منحرف شویم، به دایره عدل و درستی برگردان؛ و اگر از راه هدایت به گمراهی افتیم، استوارمان ساز؛ و اگر دشمنت شیطان، بر ما چیره شود، از کید و مکرش ما را رهایی بخش.

﴿۱۷﴾ اللَّهُمَّ اشْحَنْهُ بِعِبَادَتِنَا إِيَّاكَ، وَزَيِّنْ
أَوْقَاتَهُ بِطَاعَتِنَا لَكَ، وَأَعِنَّا فِي نَهَارِهِ عَلَى

صِيَامِهِ، وَفِي لَيْلِهِ عَلَى الصَّلَاةِ وَالتَّضَرُّعِ
إِلَيْكَ، وَالتَّخَشُّعِ لَكَ، وَالدَّلَّةِ بَيْنَ يَدَيْكَ
حَتَّى لَا يَشْهَدَ نَهَارُهُ عَلَيْنَا بِغَفْلَةٍ، وَلَا لَيْلُهُ
بِتَفْرِيطٍ.

(۱۷) خدایا! این ماه را با بندگیمان، برای حضرتت پُر
کن؛ و اوقاتش را به طاعتمان، برای وجود مبارکت
زینت ده و در روزش، ما را به روزه داشتن و در شبش،
ما را به نماز و زاری به درگاهت و فروتنی به پیشگاهت
و خواری در برابرت، یاری فرما؛ تا روزش به غفلت ما
از روزه و شبش به کوتاهی ما از عبادت، گواهی ندهد.

﴿۱۸﴾ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنَا فِي سَائِرِ الشُّهُورِ وَالْأَيَّامِ
كَذَلِكَ مَا عَمَّرْتَنَا، وَاجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ﴾، ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ
وَجِلَةٌ، أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾، وَمِنَ الَّذِينَ
﴿يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ﴾.

(۱۸) خدایا! ما را در دیگر ماه‌ها و دیگر ایام تا زمانی که
زنده مان می‌داری، چنین قرار ده؛ و هم چنین ما را از بندگان

شایسته‌ات مقرر کن؛ آنان که بهشت را به ارث می‌برند و در آن جاودان‌اند و از اموال خود در راه خدا می‌بخشند و عمل شایسته انجام می‌دهند، در حالی که دل‌هایشان از اندیشهٔ بازگشت به سوی پروردگارشان ترسان است؛ و از کسانی قرار ده که به سوی خیرات می‌شتابند و نسبت به آن، از دیگران پیشی می‌گیرند.

﴿۱۹﴾ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، فِي كُلِّ وَقْتٍ وَكُلِّ أَوَانٍ وَعَلَى كُلِّ حَالٍ عَدَدَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ، وَأَضْعَافَ ذَلِكَ كُفْلَهُ بِالْأَضْعَافِ الَّتِي لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ، إِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ.

(۱۹) خدایا! بر محمد و آلش درود فرست، در همه وقت و در همه دم و در هر حال، به شمارهٔ درودی که فرستاده‌ای، بر هر که درود فرستاده‌ای و چندین برابر همهٔ آن‌ها، به چندین برابری که جز تو نتواند آن‌ها را بشمارد؛ همانا تو آنچه را بخواهی، انجام می‌دهی.

حضرت آیت الله خامنه‌ای:
حضرت سجّاد علیه السلام در دعای
چهل و چهارم صحیفه‌ی سجّادیه
که دعای ورود به ماه رمضان
است، به خدا این جور عرض
میکنند: **وَاعْتَنَا عَلَى صِيَامِهِ بِكَفِّ**
الْجَوَارِحِ عَنِ مَعَاصِيهِ؛ صیام این
جوری؛ معلوم شد که صیام، فقط
نخوردن و اجتناب از این کارهای
ظاهری نیست؛ این هم جزو این
صیامی است که شما را به خدا آن
جور نزدیک میکند: **كفّ جَوَارِحِ** از
معاصی الهی.

۱۴۰۱/۰۱/۱۴

